

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad

Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 18484-23/2021-ERU

V Jihlavě dne 26. července 2022

R o z h o d n u t í

O rozkladu pana ██████████, nar. ██████████, bytem ██████████ (dále též „navrhovatel“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 18484-14/2021-ERU ze dne 14. března 2022 (sp. zn. OSS-18484/2021-ERU), kterým Energetický regulační úřad ve sporném správním řízení vedeném podle § 17 odst. 7 písm. e) bodu 2. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, zamítl návrh navrhovatele na určení, že právní vztah mezi navrhovatelem a společností **E.ON Energie, a.s.**, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, 370 01 České Budějovice, IČ: 260 78 201 (dále též „odpůrce“), jakožto obchodníkem s plynem, založený smlouvou o sdružených službách dodávky plynu č. 9507000798 vznikl ke dni doručení akceptace odpůrci, tedy ke dni 19. října 2021, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 tohoto zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad pana ██████████, nar. ██████████, bytem ██████████, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 18484-14/2021-ERU ze dne 14. března 2022 (sp. zn. OSS-18484/2021-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Průběh správního řízení

Energetický regulační úřad obdržel dne 20. prosince 2021 návrh pana ██████████ na zahájení sporného správního řízení, kterým se domáhal určení, že právní vztah s odpůrcem založený smlouvou o sdružených službách dodávky plynu č. 9507000798 vznikl ke dni 19. října 2021. V rámci vylíčení skutkových okolností případu navrhovatel zejména uvedl, že dopisem ze dne 13. září 2021 mu odpůrce zaslal retenční nabídku, kterou navrhovatel akceptoval dne 13. října 2021, odpůrci byla akceptace doručena dne 19. října 2021. Následně odpůrce dopisem ze dne 25. října 2021 navrhovateli oznámil, že smlouva je neplatná, jelikož navrhovatel návrh odpůrce přijal opožděně. S tímto navrhovatel vyjádřil nesouhlas a uvedl, že doba necelých 30 dní je přiměřená pro akceptaci návrhu.

Z vyjádření předložených v rámci správního řízení dále vyplynulo, že odpůrce uzavřel s navrhovatelem do jeho odběrného místa EIC [REDAKCE] (dále jen „odběrné místo“) dne 8. října 2018 smlouvu o sdružených službách dodávky plynu v délce 36 měsíců s možností opakované automatické prolongace, pro následný právní vztah po prolongaci by platil ceník Variant. V srpnu 2021 odpůrce informoval navrhovatele o zvýšení ceny uvedené v ceníku Variant a zároveň ho řádně poučil o možnosti od uzavřené smlouvy odstoupit. V reakci na to navrhovatel od uzavřené smlouvy s odpůrcem skutečně odstoupil, kdy dodávka plynu do odběrného místa byla ze strany odpůrce ukončena ke dni 10. října 2021. Do odběrného místa navrhovatele byl prostřednictvím zprostředkovatele sjednán závazek s předmětem dodávky plynu s dodavatelem Kolibřík Energie a.s., se sídlem Folknářská 1246/21, 405 02 Děčín II – Nové Město, IČ: 277 35 001 (dále též „Kolibřík Energie a.s.“), a to ode dne 11. října 2021. Následně dne 12. října 2021 navrhovatel zaslal odpůrci aktuální stav plynoměru za účelem vystavení konečného vyúčtování sdružených služeb dodávky plynu.

Odpůrce v rámci svého vyjádření ze dne 17. ledna 2022 mimo jiné uvedl, že navrhovatel retenční nabídku akceptoval zcela pod vlivem okolností, že společnost Kolibřík Energie a.s., jakožto dodavatel plynu, ukončila činnost, a navrhovatel se tak dostal do režimu dodávek dodavatele poslední instance. Tyto okolnosti pak nemají žádnou přímou souvislost s časovým vymezením přiměřené doby k přijetí nabídky. Předpokládá se, že vzhledem k probíhající změně dodavatele bude retenční nabídka akceptována bez zbytečného odkladu.

Navrhovatel v reakci na vyjádření odpůrce dopisem ze dne 27. ledna 2022 uvedl, že se cítí být poškozeným, neboť jednáním odpůrce mu vznikla finanční újma. Navrhovatel dále vytkl odpůrci, že odmítnutí platnosti smlouvy bylo zdůvodněno pokaždé jinými argumenty (neplatnost nabízeného produktu, pozdní přijetí nabídky). Podle navrhovatele měl odpůrce stanovit termín přijetí nabídky konkrétním datem. Navrhovatel také uvedl, že byl vázán smlouvou s dodavatelem Kolibřík Energie a.s., když ukončení tohoto smluvního vztahu bylo možné až po zahájení dodávek.

II. Napadené rozhodnutí

Energetický regulační úřad rozhodnutím č. j. 18484-14/2021-ERU ze dne 14. března 2022 návrh navrhovatele, jak je specifikován v návěti tohoto rozhodnutí, zamítl.

Energetický regulační úřad uvedl, že předmětem sporu je skutečnost, zda mezi stranami sporu vznikl smluvní vztah či nikoliv, když nabídku odpůrce ze dne 13. září 2021 na uzavření smlouvy navrhovatel akceptoval dne 13. října 2021 a odpůrci tuto akceptaci doručil dne 19. října 2021. Jelikož odpůrce nestanovil lhůtu pro přijetí nabídky, Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí posuzoval, zda byla nabídka přijata v přiměřené době, tak jak ji vymezuje § 1735 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Učinil přitom dílčí závěr, že dobu 27 dní na přijetí nabídky smlouvy o sdružených dodávkách plynu nepovažuje za přiměřenou povaze a okolnostem uzavírání takové smlouvy. Energetický regulační úřad dále uvedl, že navrhovatel zasláním koncového stavu plynoměru ke dni 12. října 2021 odpůrci projevil vůli nesetrvat s ním v jakémkoliv smluvním vztahu. Energetický regulační úřad proto dospěl k závěru, že mezi navrhovatelem a odpůrcem nevznikl smluvní vztah na základě smlouvy o sdružených službách dodávky plnu ze dne 13. října 2021.

III. Rozklad navrhovatele

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 18484-14/2021-ERU ze dne 14. března 2022, které mu bylo doručeno dne 18. března 2022, podal navrhovatel dne 23. března 2022 rozklad, ve kterém uvedl, že zamítnutí jeho návrhu není spravedlivé, odborně fundované a vyjádřil pochybnost o nestrannosti úředníka, který o jeho návrhu rozhodoval.

Navrhovatel odůvodňuje prodlení s přijetím nabídky smluvními závazky se zprostředkovatelem a společností Kolibřík Energie a.s., za jejichž nedodržení by byl sankcionován. Navrhovatel dále odkázal na přílohu č. 2 k rozkladu, kterou byla e-mailová zpráva odpůrce ze dne 30. září 2021 adresována navrhovateli, a ze které navrhovatel dovodil vůli odpůrce ve smluvním vztahu s navrhovatelem pokračovat. Navrhovatel dále v rozkladu upozornil na skutečnost, že dodavatel Kolibřík energie a.s. ukončil činnost dodavatele plynu ke dni 19. října 2021, nikoliv ke dni 15. října 2021, jak uvedl Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí.

Navrhovatel závěrem uvedl, že na jeho argumenty uváděné v rámci řízení nebylo bráno zřetel, dále se vyjádřil k argumentaci odpůrce, kterou označil za účelovou. Své kroky vedoucí k uzavření smlouvy s odpůrcem považoval za normální, naopak důvody Energetického regulačního úřadu vedoucí k zamítnutí jeho návrhu považuje za pouhé nepodložené domněnky. Z výše uvedených důvodů navrhovatel navrhuje, aby Rada napadené rozhodnutí zrušila a jeho návrhu vyhověla.

Ve svém vyjádření k rozkladu ze dne 12. dubna 2022 odpůrce předně odkázal na svá předchozí vyjádření a za irelevantní označil tvrzení navrhovatele ohledně smluvních závazků se zprostředkovatelem a smlouvy s dodavatelem Kolibřík energie a.s., které měly být důvodem pro pozdní přijetí retenční nabídky. Odpůrce dále uvedl, že okolnosti, které navrhovatele vedly k podepsání retenční nabídky nemají přímou souvislost s časovým vymezením doby přiměřené k přijetí nabídky. Odpůrce v rámci vyjádření se k rozkladu zdůraznil, že navrhovatel byl opakovaně informován, že retenční smlouva již nebude akceptována. Nadto dne 30. září 2021, s ohledem na blížící se termín změny dodavatele, navrhovatele informoval o nové individuální cenové nabídce dodávky plynu pro případ, že by navrhovatel svůj úmysl změnit dodavatele plynu přehodnotil. Tato cenová nabídka byla platná do 14. října 2021. Navrhovatel si tedy musel být vědom, že předmětem e-mailové zprávy ze dne 30. září 2021 není pokračování v jednání ohledně dříve učiněné nabídky, ale byla jím cenová nabídka nová. I přes tyto skutečnosti navrhovatel podepsal retenční smlouvu a domáhá se vyslovení její platnosti. Odpůrce závěrem požadoval potvrzení rozkladem napadeného rozhodnutí.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad navrhovatele byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 věty první správního řádu přezkoumává odvolací orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Podle § 141 odst. 9 správního řádu ve sporném řízení odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí ve smyslu podaného rozkladu Rada dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí je věcně správné, byť mu lze vytknout určité nedostatky v odůvodnění. To se týká především právní argumentace ohledně určení vzniku právního vztahu, kdy v odůvodnění nejsou obsaženy komplexní úvahy, na základě kterých správní orgán dospěl k závěru, že mezi stranami nedošlo k uzavření smlouvy o sdružených službách dodávky plynu podle návrhu ze dne 13. září 2021. Tyto nedostatky v odůvodnění je nicméně možné zhojit v rámci tohoto rozhodnutí, neboť napadené rozhodnutí jinak obstojí.

Podklady obsažené ve spise jsou dostačující ve vztahu ke zjištěnému skutkovému stavu a právní argumentace v tomto rozhodnutí je pouze doplňující, není nijak v rozporu s tím, co již bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí. V tomto smyslu je tak možné se vypořádat s námitkami navrhovatele vznesenými v rámci rozkladu a zároveň doplnit odpovídající argumentaci, neboť správní řízení na prvním i druhém stupni tvoří jeden celek.

Mezi navrhovatelem a odpůrcem je nesporné, že dne 8. října 2018 mezi nimi došlo k uzavření smlouvy o sdružených službách dodávky plynu do odběrného místa navrhovatele. Sporné nejsou dále ani skutečnosti, že počátkem září 2021 odpůrce obdržel odstoupení od právě uvedené smlouvy, kdy její ukončení bylo akceptováno ke dni 10. října 2021, a že odpůrce navrhovateli odeslal návrh smlouvy o sdružených službách dodávky plynu č. 9507000798 ze dne 13. září 2021 (dále také „retenční smlouva“) pro případ, že by si navrhovatel rozmyslel setrvat ve smluvním vztahu s odpůrcem a nepřecházet tak k jinému dodavateli.

Spornou je však mezi účastníky řízení otázka, zda retenční smlouva datována odpůrcem dne 13. září 2021, podepsána navrhovatelem dne 13. října 2021 a doručena odpůrci dne 19. října 2021 vyvolala stranami zamýšlené právní účinky, zda tedy došlo ke vzniku právního vztahu ke dni 19. října 2021 či nikoliv. Navrhovatel se vzniku smluvního vztahu dovolává, odpůrce je naopak toho názoru, že podepsanou retenční smlouvu obdržel příliš pozdě, a proto není platná. Tyto skutečnosti sdělil navrhovateli dopisem ze dne 25. října 2021 spolu s informací, že původně nabízený produkt je již vyprodáný, tudíž může navrhovateli nabídnout pouze nově připravenou nabídku. Prvostupňový správní orgán po posouzení věci dospěl k závěru, že smluvní vztah na základě retenční smlouvy mezi účastníky řízení nevznikl, neboť přijetí nabídky po 27 dnech zvažování nepovažoval za přiměřenou okolnostem uzavírání a povaze takové smlouvy. Nad rámec tohoto uvedl, že z jednání navrhovatele, který odpůrci zaslal stav plynoměru s odůvodněním, že smluvní vztah mezi ním a odpůrcem skončil, lze usuzovat, že nadále neměl zájem o uzavření smluvního vztahu s odpůrcem.

Prvostupňový správní orgán tak věc posuzoval primárně skrze § 1735 občanského zákoníku, podle kterého *„nabídka učiněná v písemné formě vůči nepřítomné osobě musí být přijata ve lhůtě uvedené v nabídce. Není-li lhůta uvedena, lze nabídku přijmout v době přiměřené povaze navrhované smlouvy a rychlosti prostředků, jež navrhovatel použil pro zaslání nabídky.“* Co je přiměřenou dobou nelze stanovit obecně, ale je nutno zkoumat v každém jednotlivém případě; zákonodárce pouze stanoví určitá vodítka, mezi něž řadí povahu navrhované smlouvy a rychlost použitých komunikačních prostředků. Při posuzování délky přiměřené doby je proto vždy nutno vzít v úvahu dobu, po kterou trvá zaslání návrhu oblatovi a akceptace oferentovi, jakož i dobu, ve které s ohledem na charakter smlouvy může oblat dostatečně pečlivě zvážit, zda návrh odmítne, akceptuje nebo učiní protinávrh.

Ačkoliv Rada souhlasí s hodnocením prvostupňového správního orgánu ohledně nepřiměřenosti přijetí nabídky odpůrce, na jehož odůvodnění tak odkazuje, podle jejího názoru

je však podle okolností konkrétního případu vedle posuzování přiměřenosti doby nutno přihlížet i k dalším rozhodujícím kritériím. Především je pro vznik smlouvy nezbytné, aby účinnost přijetí nastala včas, tedy pokud trvají účinky nabídky (srov. § 1745 občanského zákoníku). Pozdním přijetím je pak přijetí, jehož účinnost nastává v době, kdy již zanikly účinky nabídky, např. uplynutím času, účinným odvoláním či zrušením nabídky (srov. § 1743 občanského zákoníku). Často tak půjde o případy, kdy přijetí dojde navrhovateli nabídky poté, co nabídka již zanikla. Jedním z případů, který tak může nastat, je skutečnost, kdy je přijetí nabídky odesláno až po zániku návrhu.

Z důkazů předložených v rámci správního řízení je přitom podle názoru Rady jednoznačně seznatelné, že v době, kdy navrhovatel podepsanou retenční smlouvu odpůrci zasílal (dne 18. října 2021), již účinky této nabídky zanikly. Napovídá tomu zejména e-mailová komunikace ze dne 14. října 2021, ve které navrhovatel mimo jiné odpůrci sdělil, že vzhledem k současné situaci zvažuje vrátit se k němu zpět jako k dodavateli plynu. Dále uvedl, že obdržel informaci, že může bez sankce do 15 dnů ukončit smlouvu s novým dodavatelem a také se dotazoval na platnost retenční smlouvy v případě její akceptace. V reakci na to mu následujícího dne odpůrce odpověděl, že už není možné vrátit zpět smlouvy, které mu odpůrce zaslal ještě před změnou dodavatele. Původně nabízené produkty již nejsou v platnosti, a to i díky aktuální situaci na trhu. Tímto úkonem odpůrce zcela jasně obeznámil navrhovatele, že účinky retenční nabídky již pominuly. Z předložených důkazů je zřejmé, že navrhovatel byl utvrzen v tom, že retenční smlouva již není platná, i přesto však nabídku přijal a odpůrci odeslal.

Pokud je tedy pro vznik smlouvy vyžadováno, aby v době, kdy má přijetí nabídky nabýt účinnosti, stále trvaly účinky nabídky, musí Rada konstatovat, že v nyní posuzovaném případě se tak nestalo. V době, kdy navrhovatel odesílal akceptovanou retenční smlouvu odpůrci, nebyla dokonce v platnosti ani druhá jemu adresovaná individuální nabídka dodávek plynu ze dne 30. září 2021 (viz níže), se kterou byl prokazatelně obeznámen. Nabídku na uzavření smlouvy lze ostatně buď odvolat, anebo zrušit, limity představuje § 1737 občanského zákoníku, který uvádí, že i když je nabídka neodvolatelná (pozn. zde ovšem neodvolatelná nebyla), lze ji zrušit, pokud zrušovací projev dojde druhé straně před doručením nabídky nebo alespoň současně s ním. Nutno konstatovat, že i kdyby výše uvedené jednání odpůrce nebylo bráno jako odvolání či zrušení nabídky, má Rada i za takové situace za to, že lhůta pro přijetí nabídky již uplynula. Právní vztah mezi navrhovatelem a odpůrcem končil k 10. říjnu 2021, nabídka přitom byla zaslána v dostatečném předstihu dne 13. září 2021. S ohledem na to, že akceptaci nabídky bylo z hlediska technických prostředků možno doručit odpůrci v řádu dnů a s ohledem na okolnosti učinění nabídky (aby odpůrce nadále byl dodavatelem navrhovatele a ke změně dodavatele nedošlo) lze za přiměřenou dobu považovat nanejvýš takovou, kdy by akceptace byla učiněna ještě před provedením změny dodavatele.

Právní úprava umožňuje odpůrci zhojit účinky pozdního přijetí, záleželo by však na jeho vůli. Pozdní přijetí bude mít účinky včasného, pokud oferent bez zbytečného odkladu alespoň ústně vyrozumí osobu, které nabídku učinil, že přijetí považuje za včasné, nebo se začne chovat ve shodě s nabídkou (§ 1743 odst. 1 občanského zákoníku). To se však v posuzovaném případě nestalo, neboť odpůrce dne 25. října 2021 reagoval sdělením, že smlouvu nepovažuje za platně uzavřenou pro její pozdní přijetí. Rada tedy souhlasí s odpůrcem, že nutným důsledkem takového pozdního přijetí je obecně skutečnost, že nedojde ke vzniku smlouvy. Byť tedy retenční smlouva „procedurálně“ uzavřená byla, podle hmotného práva nebyla uzavřena platně.

Námitku navrhovatele, že tento nemohl akceptovat nabídku odpůrce z důvodu již uzavřené smlouvy s novým dodavatelem, jinak by byl vystaven riziku smluvní sankce, považuje Rada za účelovou, neboť podle § 11a odst. 3 energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2021, je možné smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny nebo plynu bez sankce vypovědět ve lhůtě do patnáctého dne po zahájení dodávky elektřiny nebo plynu. Zákon tedy stanovuje nejzazší termín pro provedení úkonu, tento úkon však není nutné činit až po zahájení dodávek, nýbrž kdykoliv od uzavření smlouvy do patnáctého dne po zahájení dodávek.

Navrhovatel k rozkladu přiložil e-mail odpůrce ze dne 30. září 2021, kterým odpůrce, s ohledem na vůli navrhovatele ukončit s ním smlouvu o sdružených službách dodávky zemního plynu, zaslal navrhovateli novou individuální nabídku dodávky plynu. Zároveň navrhovateli sdělil, že podle § 11a odst. 3 energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2021, je jakožto zákazník oprávněn bez sankce vypovědět smlouvu s novým dodavatelem, a v případě, že by měl o novou individuální nabídku navrhovatel zájem, úkon vypovězení smlouvy učiní odpůrce za něj. Z těchto skutečností navrhovatel v rozkladu mylně dovozoval vůli odpůrce pokračovat s ním ve smluvním vztahu na základě retenční nabídky. Odpůrce v rámci vyjádření se k rozkladu tuto nabídku adresovanou navrhovateli správnímu orgánu předložil a uvedl, že e-mail ze dne 30. září 2021, jakož i nabídka není zcela zjevně pokračováním v předmluvním jednání ohledně dříve učiněné retenční nabídky. Na tomto místě Rada přisvědčuje tvrzení odpůrce, neboť se v daném případě skutečně jedná o zcela novou časově omezenou nabídku s platností do 14. října 2021. Navrhovatel přitom z těchto skutečností mylně a zcela účelově dovozuje pro sebe příznivé důsledky. Je proto zcela namístě souhlasit s odpůrcem v jeho tvrzení, že navrhovatel svou argumentací účelově vytrhává jednotlivé části komunikace z kontextu a přisuzuje jim zcela odlišný význam. Vyjádření Rady k takto předloženému důkazu je potřeba vnímat spíše jako obiter dictum, neboť tento důkaz mohli účastníci sporného řízení předložit již v řízení na prvním stupni a v daném případě by se tak měla uplatnit zásada koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu. Nutno však poznamenat, že ani standardní provedení tohoto důkazu, byl-li by předložen včas, by ničeho nezměnilo ohledně posouzení návrhu navrhovatele, neboť vůle odpůrce je seznatelná již z včasně předložených důkazů. Nepochybně by však tento důkaz posiloval důkazní situaci a celkově podtrhává skutečnost, že účinky předchozí retenční nabídky ze dne 13. září 2021 musely nutně zaniknout.

Důvodnou, avšak na meritum věci nemající vliv, Rada shledává námitku ohledně chybně uvedeného data ukončení činnosti společnosti Kolibřík Energie a.s. a zahájení dodávky plynu navrhovateli skrze režim dodavatele poslední instance. Skutečně se mělo jednat o datum 19. října 2021, nikoliv datum 15. října 2021, jak uvedl prvostupňový správní orgán v napadeném rozhodnutí. Pro posouzení je však tato věc zcela irelevantní.

Navrhovatel v závěru svého rozkladu vyslovil pochybnost ohledně nestrannosti osoby rozhodující o jeho návrhu. Pochybnosti o nestrannosti úřední osoby musí vyplývat z faktických okolností odůvodňujících riziko jeho možného neobjektivního přístupu k věci nebo k osobám v ní vystupujícím. Pouhý subjektivní, navíc ničím neodůvodněný pocit není postačující pro posouzení otázky, zda je úřední osoba schopna nestranně rozhodovat. Rada tudíž nemůže přezkoumat, jaké konkrétní závěry oprávněné úřední osoby měly být učiněny nestranně. Ani samotné rozhodnutí v neprospěch jedné ze stran samo o sobě žádnou pochybnost o nestrannosti nezakládá. Námitku navrhovatele tak Rada neshledává jako důvodnou.

V. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu a § 141 odst. 9 správního řádu Rada jako odvolací orgán vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a v souladu se zjištěným skutkovým stavem, když bylo správně rozhodnuto, že návrhu navrhovatele nebylo možné vyhovět, protože pozdní přijetí nabídky nemohlo přivodit závěr o vzniku smluvního vztahu mezi ním a odpůrcem. Rada shledala, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí nebyly obsaženy komplexní úvahy, na základě kterých prvostupňový orgán k tomuto závěru dospěl, proto se rozhodla o doplnění těchto úvah, neboť ani při zrušení napadeného rozhodnutí by nedošlo k jinému výsledku řízení. Rada proto rozhodla v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu o potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí rozkladu navrhovatele.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu dále podat rozklad.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

E.ON Energie, a.s.